

Štev. 10.

V Ljubljani, v sredo 7. marca 1917.

Leto IV.

Iz nemške kolonije v Afriki: Naselbina For na obrežju Belega Nila.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

„Jako bridko je to za sira Nickolasa,“ je pritrdjevala Mona, ki bi ga za vse na svetu ne imenovala sedaj Nick.

srce. Ne misli, da ti hočem laskati, ako rečem, da je malo takih, kot si ti. Toda ne smeš biti krivična do drugih, bodi velikodušna, ljubica, in pomisli, da pač niso vsi ljudje enaki.“

„Ali sem krivična,“ je vprašala Mona žalostno.

„Geoffrey,“ je šepetala Mona plaho, medtem, ko se ga je lahko oprijela, „jaz imam petsto funtov... ali bi si... morda bi si sir Nickolas mogel pomagati z njimi?“

Rodney je bil globoko ginjen. „O, zlato srce, ne, mislim da ne,“ je odgovoril jako prijazno, da si se moral skoraj smejeti Monini ponudbi, ako je pomislil, da bi hotel kdo ubogemu Nicku s to malenkostno vsotico pomagati.

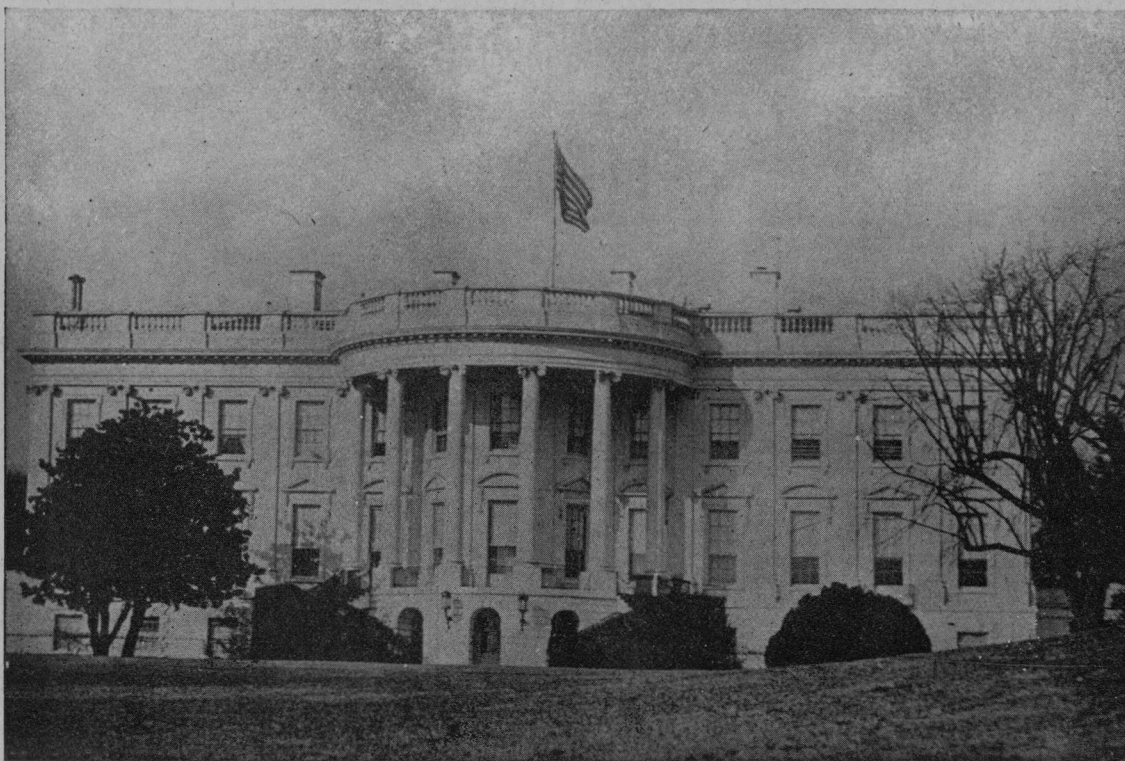
Začelo se je mračiti. Mrzlo, blede oktobersko solnce, ki je ves dan pošiljalo svoje motne žarke na zemljo, je zatonilo za daljnimi griči in globoka tišina bližajoče se noči je zagospodovala v naravi. Z vrhov gora so padale sence doli na zemljo. Vse naokrog je postajalo v negotovi razsvetljavi nerazločno in tajinstveno.

„Poslušaj Geoffrey,“ je izpregovorila Mona z malo prisiljenim nasmehom ter nekoliko vztrepetala. „v poslednjem času sem postala vsa boječa, vedno imam čut, kakor da me čaka nekaj hudega... Morda me delajo nervozno vse te strašne stvari, ki jih slišimo dan na dan,“ je nadaljevala s pritajenim glasom. „Umor v Ooli je bil pač grozen.“

„Da, toda umor v Ooli ni umor tukaj,“ je pripomnil gospod Rodney. „Nič ne smeva povešati glave, dokler ni vrsta na naju, kar se vsekakor lahko zgodi, kajti tvoji rojaki se dobro razumejo na take dovtipe. Ali še veš, kako sva morala takrat hiteti, da je Maxwell ušel...“

„Da, ušel je, vi pa nam ne uidete,“ je zaklical v tem trenutku surov glas. Moni je zastalo srce.

Istočasno sta skočila dva moža iz globokega jarka, kjer sta ležala skrita ter sta stopila z izrazom maščevanjaželjnega zadoščenja v obrazih pred Rodneya. Spoznal je na mah, da sta ista človeka, kl sta ležala tudi onkrat na preži, da umorita Maxwella. Oborožena sta bila s puškami; oblečena pa sta bila, kakor navadno, ter nista no-

„Beli dom“ v Washingtonu, bivališče Wilsona, predsednika Zedinjenih držav, ki je pretrgal diplomatske zveze z Nemčijo.

„Še huje je zanj kakor si moreš misliti. Zaročen je z najljubeznivejšo deklico, ki si jo more človek predstaviti; seveda pa je vse pri kraju, ako se odloči zadeva v korist mojega — bratranca,“ je dejal z velikim samozatajevanjem.

„Zakaj?“

„Ker potem bi ne bila več dobra partija,“ je odgovoril Rodney žalostno. „Ubogi Nick, to bi bila zanj huda izprememba.“

„Kaj misliš, da dekle, ki jo ljubi, pretrga z njim vezi, ako mu sreča obrne hrbet?“ je vprašala Mona počasi. „Tako ničvredna vendar ne more biti.“

„Ona sama bi ne storila morda tega, toda njena familija bi se protivila tej zvezi, in s svojimi ljudmi se vendar ne more spreti.“

„Ne vem, če bi ne mogla tega storiti,“ je vztrajala Mona, ki ni bila prepričana o Geoffreyjevi trditvi. „Jaz bi se raje sprla z vsem svetom, nego da bi ravnala malopridno s teboj. In ostaviti ga v času, ko ima skrbi in je najbolj potreben sočutja. O, to bi bilo sramotno! Ne verjamem, da bi mi nevesta tvojega brata ugajala.“

„Trdno sem uverjen, da ti bo vseč. Najveselejše in najljubeznivejše bitje na svetu je — prav kakor ti. Gotovo mislim, da se okleneta druga druge. Morda se ne boš tako dobro razumela z Violeto Manserghovo, ki je precej nepristopna, ali da si postaneta z Doatijo dobri prijateljici, to vem gotovo.“

„Kako jej je pravzaprav ime?“

„Dorothy. Piše se Darling in bližnji znanci jo imenujejo vedno „Doatie Darling“, to se pravi ljubljena otrok; imajo jo pa vsi radi.“

„In vendar bi se mu mogla izneveriti zaradi naslova in grdega mamona?“ je pripomnila Mona resno. „Tega ne razumem.“

„To se tako dela v svetu, ki živi ona v njem. Ti bi ne mogla tega, vem, in menda si prav zato tako popolnoma osvojila moje

„Ne, ti nisi nič, kar ni dražestno in ljubeznivo. Razun tega te je sama odkritosrčnost. Osrečuje me zavest, da mi ostaneš zvesta tudi če bi padel v najhujšo revščino.“

„To bi bilo tudi popolnoma naravno, saj takrat bi me najbolj potreboval,“ je od-

Parlament Zedinjenih držav severnoameriških v Washingtonu, kjer je senat sklenil pretrgati zveze z Nemčijo.

govorila Mona priprosto. „Sčasoma se morda naučim razumevati, kako čutijo drugi ljudje, in če ti dela veselje, gotovo rada poizkusim ljubiti mlado deklico.“

„Želel bi, da bi jo Nick ne ljubil tako zelo,“ je dejal Geoffrey otožno. „Njena izguba bi ga bolj bolela, kot vse drugo.“

sila nikakih krink. Rodney se je hitro ozrl po poti gori in doli, toda nikjer ni bilo nikogar.

„Ali si ti Rijan?“ je vprašala Mona; izkušala se je delati brezskrbno, toda njen glas se je tresel od strahu.

„Da, jaz sem,“ je odgovoril mož osorno, „in dobro veste, kaj hočem.“ Pri tem se je

poigral na grozen, a jako jasen način s petelinom svoje puške.

„Lahko si mislim,“ je odgovorila počasi. „Dobro... potem pa naju umori oba!“

Še preden je mogel uganiti njeno namero je ovila obe roki okrog Rodneyjevega vratu in položila svoj obraz na njegove prsi.

„Proč od tod!“ je zakričal Ryan surovo. „Pojdite proč, vam rečem, če ne marate imeti luknje na svoji lastni koži! Njegova zadnja ura je namreč odbila!“

„Izpusti me, Mona“, je dejal Geoffrey ter se je siloma osvobodil njenega objema.

„Ha, tako je prav Carthy!“ je vzkliknil Ryan. „Drži jo toliko časa, da spravim tega Angleža na drugi svet. Odvadim ga enkrat za vselej opehariti me za moj plen... Prav dobro vem, kako je bilo takrat z Maxwellom in da je moje življenje v vaših rokah. Ampak sedajle ste vi v moji oblasti,“ je zaključil grdo režeč se, „in ne dam za vaše življenje niti počenega groša.“

Carthy je zagrabil Mono od zadaj in jo držal za obe roki nad komolci, da je bila kakor v kleščah. Nikakega upanja ni bilo, da bi se mogla rešiti. Ko je videla, da je brez moči, ni delala nikakršnih poskusov, da bi se osvobodila. S srepim pogledom ter popolnoma belih odprtih ustnic je pričakovala trenotka, ko vidi svojega ljubimca mrtvega ležati pred seboj.

„Izmolite kratko molitev“, je dejal Ryan in dvignil svojo puško. Prišla je vaša zadnja minuta.“

„Moja zadnja minuta?“ je vprašal Rodney trpko. „Potem jo hočem vsaj dobro izkoristiti...“

In še preden je utegnil Ryan streljati, je planil nanj in ga zgrabil z vso silo za vrat.

V ljuti borbi sta se oprijela drug drugega. Ryan se je trdovratno branil, toda ni bil kos spretnemu Geoffreyu. Med borjenjem se je sprožil strel, krogla ni samo oprasnila Geoffreyeve roke, nego je potegnila za seboj tudi kos njegove suknje ter celo nekaj njegovega mesa. Sedaj sta moža padla, a sta se takoj zopet dvignila in tedaj se je Geoffrey polastil izstreljene puške.

„Izpusti deklino in pojdi sem! je zarjovel Ryan besen na Carthyja, ki je še vedno držal Mono. Med padcem se je napadalec ranil in kri mu je drla iz velike rane na čelu.

„Strahopetec!“ je siknil Rodney. Njegov obraz je bil smrtnobled, zobje krepko stisnjeni, sive oči pa so mu žarele v temi. Klobuk mu je padel med borbo na tla, izpod raztrgane suknje je gledala krvava srajca. Skočil je nekoliko nazaj in je stal svojemu novemu nasprotniku s ponosno dvignjeno glavo nasproti.

„Kar sem s teboj!“ je kriknil razdražen. „Ampak prej še“ — obrnil se je zopet k Ryanu — „obračunim s teboj.“

Zgrabil je puško za cev, planil naprej in udaril z vso močjo s kopitom po sovražnikovi glavi. Ryan se je opotekel in je padel iznova na tla. Toda slabo orožje, ki ga je lopov bržčas v kaki žganjarni v Bantryju za slepo ceno zbarantal, se je ob krepkem udarcu razdrobilo. Rodney, ki je bil že utrujen ter je zaradi izgube krvi tudi oslabil, je stal sedaj brez orožja pred svojim novim nasprotnikom.

Carthyju se je med tem posrečilo opustiti se Mone, ki ga je držala z vsemi silami, da bi ne mogel priti svojemu tovarišu

Profesor dr. J. H. Bernstorff, nemški poslanik v Zedinjenih državah, je odpotoval v domovino, ker so zveze med obema državama pretrgane.

na pomoč. V ostalem Carthy ni bil prijatelj tepežev in pobojev in je prepuščal te posle najraje svojim prijateljem in znanecem. Ko je videl svojega vodjo kakor mrtvega ležati na tleh, je ugasnila v njem še zadnja iskrica poguma in kolena so se mu začela šibiti. Razun tega ai bil izurjen v ravnanju s puško in ga je skrbelo, kako se bo stvar iztekla. Vkljub temu je dvignil s tresočo roko orožje ter pomeril na Rodneyja, češ v tako neposredni bližini ne more zgrešiti nasprotnika.

Toda Mona, vsa obupana, ker ni mogla Carthyja dalje časa zadrževati, je zgrabila velik kamen, ki je ležal na poti in ga je vrgla z vso silo proti napadalčevi glavi. Kamen je sicer izgrešil nameravani cilj, zadel pa je tako zelo Carthyjevo roko, da je sovražnik spustil puško na tla. Ta odločni čin je napravil konec boju. Carthy je menil, da je vse izgubljeno, zato se je urno okrenil in ne da bi se brigal za svojega pajdaša, ki je ležal kakor mrtev na tleh, je skočil preko zidu in izginil v večerni megli, dvigajoči se nad zalivom.

Sedaj se je obrnil Geoffrey k Moni:

„Ti si mi rešila življenje, moje ljubljeno, pogumno dekle.“ je vzkliknil z nekoliko tresočim se glasom. „Toda koliko strahu si morala prestat!“

„O, obupana sem bila, ker ti nisem mogla pomagati!“ je odvrnila Mona strastno. Njen pogled se je ustavil na Ryanovem negibnem telesu, in vztrepetala je.

„Bog ve, če je mrtev“, je šepetala in pokazala na premaganega sovražnika.

Rodney je položil svojo roko na Ryanovo srce.

„Ne, srce mu še bije“, je dejal. Mislim, da ga ne bo konec, kopriva ne pozebe. Pustiva ga za sedaj tukaj.“

„Da, pojdiva domov“ je rekla Mona z izmučenim glasom.

Sedaj, ko je bila nevarnost pri kraju, sta se je polastila strah in groza. „Pojdi, hitiva, lahko bi prišli še drugi pomagači“, je nadaljevala.

Pri tem je položila svojo roko na Geoffreyjev ranjeni komolec. Nehote se je zganil.

„Kaj ti je?“ je vprašala boječje. „Tvoja suknja je mokra, saj čutim. O, Geoffrey, poglej svojo srajco, vsa krvava je! Ranjen si!“

Njen obraz in njen glas sta pričala o velikem strahu, ki jo je preveleval.

„Saj ni nič hudega“, je dejal Geoffrey, ki ga je v resnici prevzemala slabost. „Preje, v razburjenju niti zapazil nisem. Pojdi, greva nazaj na psistavo.“

Z italijanskega bojišča: Na Krašu v odmoru.

„Čudim se, da me še ne sovražiš“, je kliknila Mona vsa zrušena, „ko spadam med one malopridneže“.

„Tebe naj bi sovražil?“ je odgovoril z nepopisno nežnim usmevom. „Tebe, svojo rešiteljico, nad vse ljubljeno?“

Njegove besede so jo nekoliko potolažile, a vendar je ostala še nadalje plašna in otožna. (Dalje prih.)

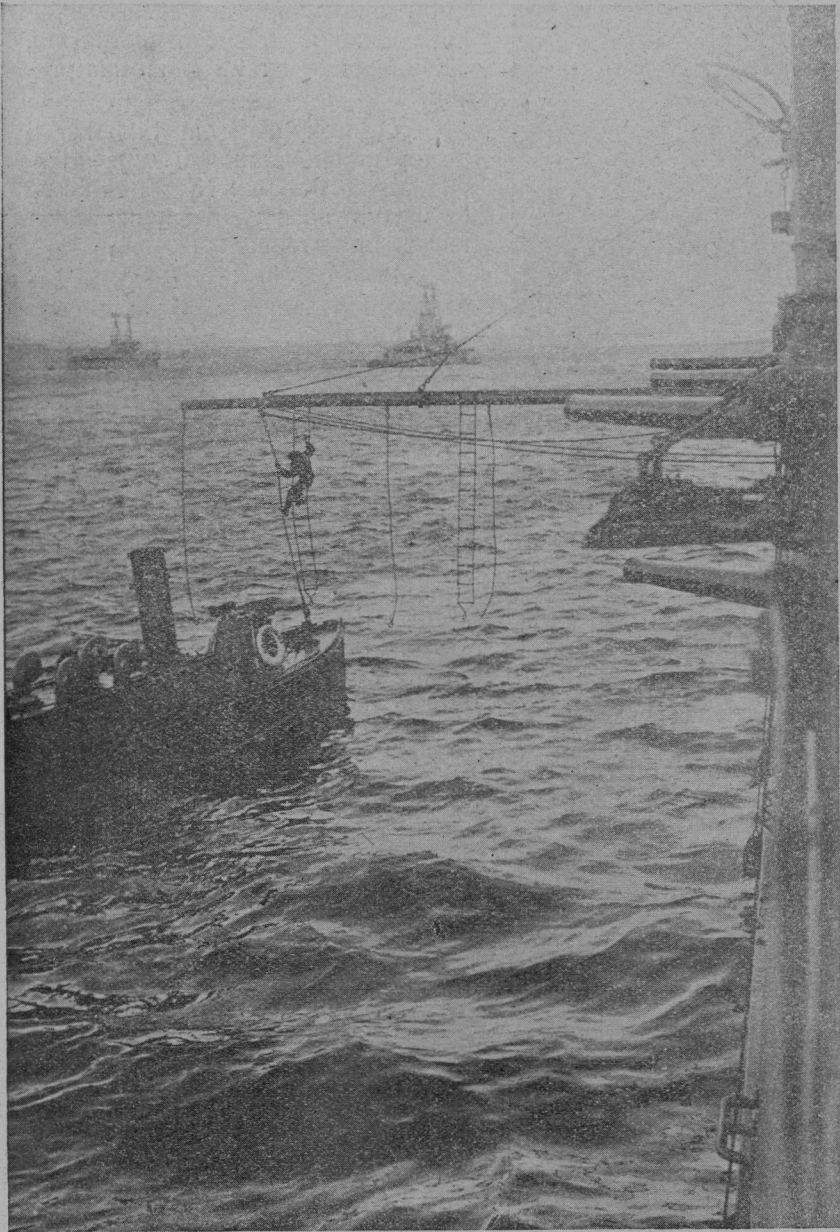
Amerikanci in Evropa.

(Konec.)

V „Züricher Zeitung“ poroča neki Švicar, da so Amerikanci vobče veliki nevedneži glede Evrope. Ne vedo niti, li leži Švica v Aziji, Ameriki ali v Evropi. Tudi se ne za-

ker so med njimi porodi številno najmanjši. V prerijah niso v večini Angleži, Nemci in Škandinavci, temveč Slovani Lahi, in ruski judi. Ti se širijo vedno bolj po industrijskih centrih ter imajo svoje cerkve, šole in društva. Vendar se vsi narodi hitro pangležijo in amerikanizirajo ter se čutijo vsi eno: da so Amerikanci, svobodni in neodvisni. V Ameriki so vse vere enakopravne, vsi jeziki enako spoštovani. Na to so Amerikanci vseh ver in narodov ponosni ter nočejo o Evropi ničesar več vedeti. O Nemcih piše dunajska „Zeit“ pod naslovom Krivi politični učitelji. Te dni moramo poslušati čudne vesti o ameriških Nemcih. Nemška narodna zveza (amerikanischer Nationalbund), ki šteje tri milijone Nemcev za člane, je baje obljubila Wilsonu svojo pod-

jih je prvokrat pobudila k trdnim političnim zaključkom, kar je spoznati iz njihovih oduševljenih manifestacij za Nemčijo. Njihovi glasovi so pri vseh volitvah odločilni. Ni dvoma, da bodo demokrati pri predsedniških volitvah poraženi. — Izvoljen pa je bil demokrat Wilson in v sedanjih odločilnih dneh se je pokazalo, da se čutijo ameriški Nemci vzlic vsem svojim simpatijam za staro domovino, v prvi vrsti Amerikance in da so se pokazali nesposobne, si pridobiti političnega vpliva. To je žalostno, toda s tem dejstvom moramo računati, ako nočemo, da bi bili naši računi napačni. — Tako so se razni vseučiliški profesorji pokazali v vojni kot lažni učitelji. Že Bismarck je svaril pred politikujočimi profesorji. On je takrat mislil na antibismarckovske profesorje. Toda da-

Parobrod pelje posadko vojne ladje na kopno. Ameriško vojno brodovje.

Ameriško vojno brodovje: Jutranja parada na veliki bojni ladji.

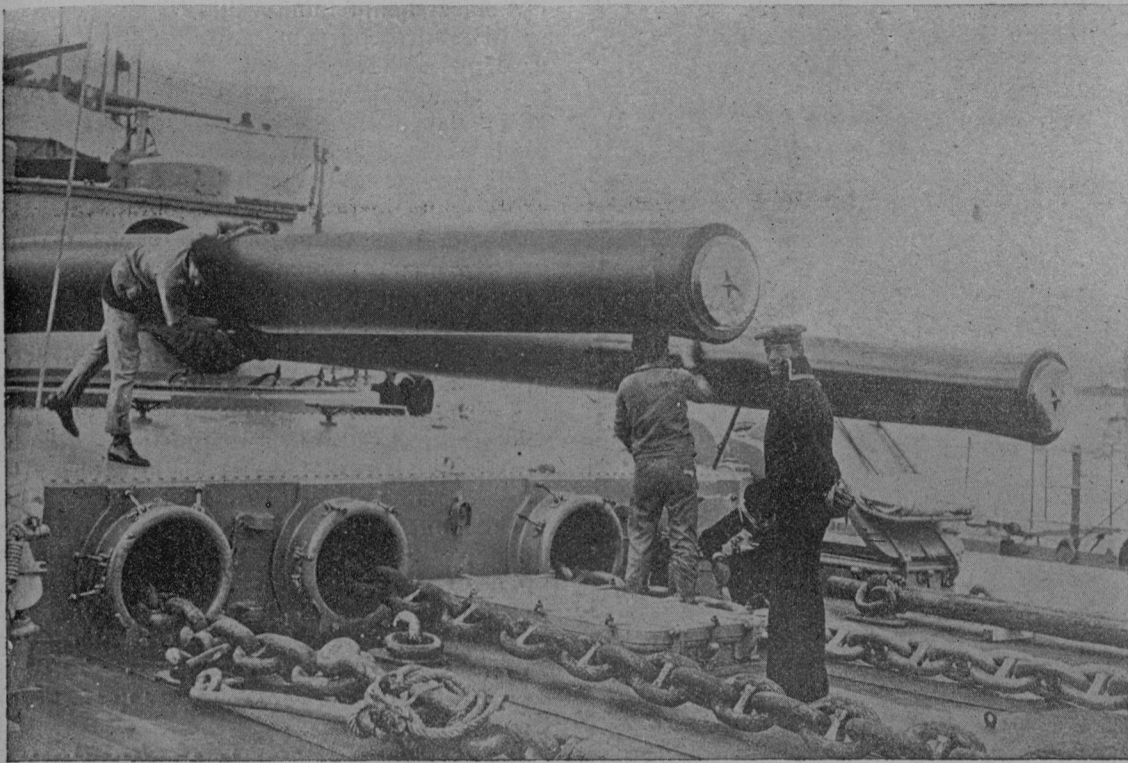
nimajo za Evropejce in Evropo, ker se jim zdi to silno malenkostno in smešno. Glede vsake stvari vprašujejo: kako je veliko, visoko, dolgo ali koliko vredno? Le visoke številke jim imponirajo. Stalna vojska, stalno vojskovanje jim je nerazumljiva naprava. Smisel imajo le za velike dobičke, ogromne daljave, naglo potovanje, velikanske trupe, zveze milijonarjev, nestalno srečo, ki jo iščejo brezobzirno, Amerika ima štirikrat daljše železnice kot Evropa, zato je seveda silno bogata.

Priseljevanje iz Evrope se je pravzaprav začelo v letih 1831 do 1840. V tej dobi se je priselilo okoli 600.000 duš, med letom 1851 do 1861 že okoli 2.000.000 Evropejcev, v prvem desetletju pa že celih 8 milijonov. Angleško ameriški živelj se vidno manjša,

poro ter je celo pripravljena, mu staviti v slučaju vojne posebne nemško-ameriške prostovoljske polke. Začetkom vojne v New Yorku v svrhu obrambe nemških interesov ustanovljeni tednik „The Fatherland“ je odložil svoje ime ter se sedaj imenuje „The New World“, da tako dokumentira, da hoče v prvi vrsti zastopati ameriške interese. Te in podobne vesti se baš ne zlagajo o nazorih in političnih stremljenjih ameriških Nemcev, ki so jih razširjali z marljivim pesrom ugledni nemški profesorji. Tako je n. pr. historik berlinske univerze Edvard Meyer tekom vojne objavil tudi knjigo o Severni Ameriki. Z gesto vseznalca in nezmotljive avtoritete pravi v tej knjigi: Vojna ni le zopet spomnila ameriške Nemce, kaj vse dolgujejo svoji stari domovini, temveč

našnji bismarckovski, pangermanski profesorji so še hujši . . .

V Ameriki živi okoli 700.000 Čehov, okoli 150.000 Slovkov, 100.000 Malorusov, in vsaj dvakrat toliko Slovencev. Vsi imajo svoje šole, cerkve, društva, časopise, tiskarne ter organizacije. Zlasti Čehi so dobro organizirani ter ne robotajo po morilnih rudokopih in plantažah, nego so kot inteligentnejši in omikanci tudi vrli obrtniki in bogati trgovci. Slovence so zlasti kot kuharice in dekle zelo priljubljene, Slovenci pa največ delavci po rudokopih in tovarnah. Slovenci imajo prav velike in vobče dobre politične liste, goje petje in dramatiko. Češko leposlovje ima več ameriških pisateljev, Jos. V. Sladek je bil izvrsten lirik, novelist in potopisec, Jan Havlasa pa je izdal že več

Ogromni topovi na ameriškem naddreadnoughu.

knjig novel in romanov iz življenja v Ameriki. Slovenci doslej svojega pesnika in novelista, ki bi živel v Zedinjenih državah ali v Južni Ameriki, ter pisal iz ondotnega življenja in duha, še nimamo. Morda postane prvi naš ameriški leposlovec Etbin Kristan, ki živi v Ameriki kot urednik že nekaj let. Odlični arhitekt je Slovenec inženir Ivan Jager, ki živi v Ameriki že nad deset let.

Vobče moramo reči, da so ameriški Slovenci za naš narod izgubljeni, ker mešajo slovenščino z angleščino in se tudi že v drugem rodu poamerikanijo. Večina je pač revna in malo izobražena. Niti kulturno niti gospodarsko niso bili naši Amerikanci doslej koristni svoji domovini. Nekateri pošiljajo sicer precej denarja domov, a ta denar ostane mnogokrat brez haska, večina pa se v Ameriki izgubi brez sledu in glasu. Mnogo se jih vrača, še več zgodaj pomre. Nekateri so po vrnitvi premožnejši in pridnejši, mnogi pa se ne udomačijo več. Zveza stare domovine z Ameriko je bila pač pre-slaba, in posledaj bi se morali Slovenci doma živeti brigati za svoje ameriške rojake. To je seveda naloga splošnoslovenskega narodnega sveta, ki ga še vedno nimamo. Čehi bi nam morali biti tudi v tem oziru vzor!

Nemška vzhodna Afrika.

V Afriki ima Nemčija več velikih kolonij. Največja nemška kolonija pa je Nemška vzhodna Afrika, ki obsega okoli 950 tisoč km² ter je približno dvakrat večja, kot evropska Nemčija. Na severu jo meji angleška vzhodna Afrika, na zahodu belgijska država Kongo in angleška Nianza, a na jugu portugalski Mosambique. Vzhodne bregove umivajo valovi Indijskega oceana.

Prvi Evropejci, ki so stopili tu na kopno, so bili Portugalci. Vasco de Gama je bil l. 1498 razobesil portugalski prapor. Portugalci so si podjarmili vzhodno Afriko ter jo imeli nad 20 let v svoji oblasti. Leta 1660 pa so se domačini uprli in so v večnih puntih končno leta 1740 vrgli Portugalce iz dežele, a domačini so bili nesložni. Njihov vladar, Sajd Seyid, se je moral leta 1840 izseliti na otočič Zanzibar in je imel oblast le še nad obrežjem. V notranjosti je vladala cela vrsta poglavarjev, ki so se pobijali med seboj.

Teh razmer se je leta 1884. poslužila Nemška vzhodnoafriška družba, ki sta jo ustanovila grof Behr Bandelin in dr. Karel Peters. Z raznimi sredstvi sta dosegla oblast nad notranjostjo vzhodne Afrike. Zanzibarski sultan pa pogodbe ni priznal. Zato sta ga nemško in angleško bojno brodovje s topovi prisililo, da je odstopil. Svoboda Afrike je bila s tem pokopana in 200letna želja Nemčije se je izpolnila. Nemci so dobili ogromno prekrasno kolonijo, tako da so bili kot kolonisti za Anglijo in Francijo na tretjem mestu in res velesila.

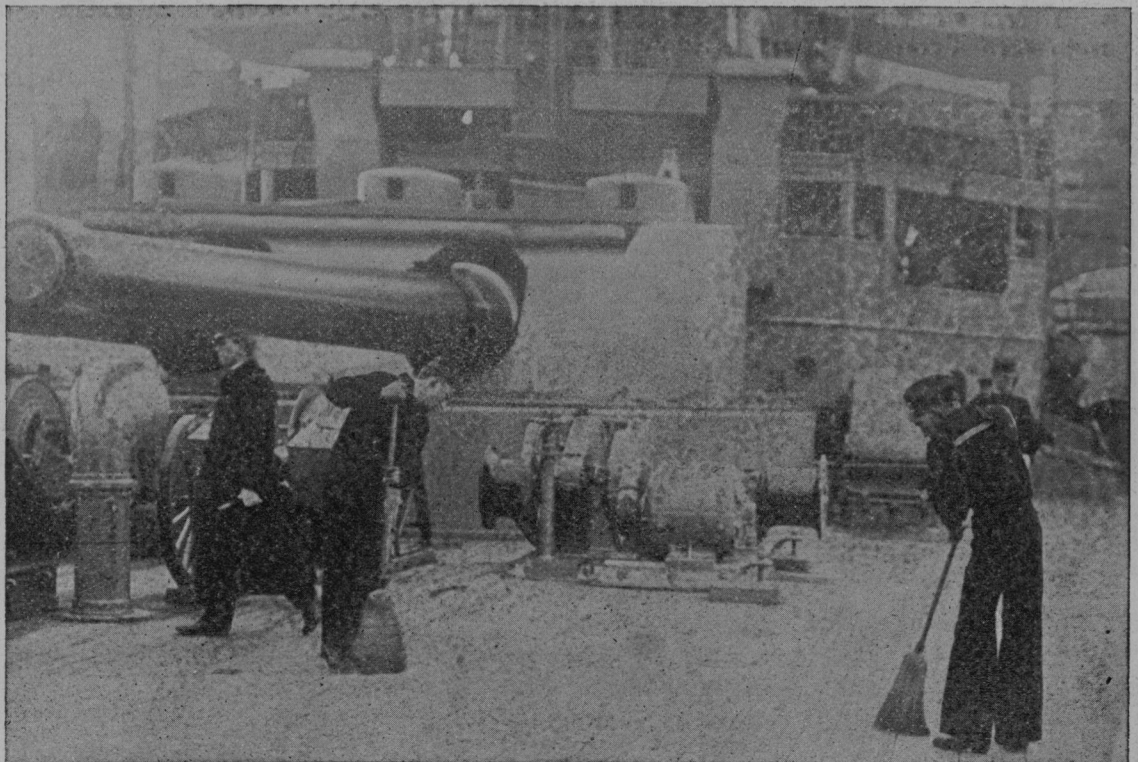
Leta 1886. sta Anglija in Nemčija pogodbeno določili meje svojim vzhodnoafriškim kolonijam. Toda že dve leti nato so se domačini dvignili ter so uničili večino novih nemških postaj in naselbin. Toda do leta 1891. je bila ta krvava ustaja zatrta. Od te dobe vlada ondi nemški guverner z okrajnimi glavarji ter s celo vojsko redarjev in vojakov. Vojsko vodijo nemški častniki in podčastniki, vojaki pa so domačini, ki so

zelo dobri, vztrajni in neomajni borilci svoje vrste.

Vzhodno nemška Afrika je večinoma gozdnata planina, ob morju pa so lepe, plodne doline in skalna nabrežja. Na severu leže najvišje gore afriške, med njimi Kilimandžaro, ki je okoli 6000 m visok, torej ena najvišjih gor na zemlji. V notranjosti so široke doline med zaraslimi hribi in gorami. V deželi so našli grafita, medí (bakra), premoga in sljude (Glimmer). Rastljinstvo in živalstvo je čisto tropično: kokosovnik, palme vseh vrst, Samariska, oranževac, cukrov trs, bambus, oliva in druge plemenite vrste drevja z dragocenim sadjem, pa opice, hijene, šakali, nosorožci, povodni (nilski) konji, žirafe, antilope, divji osli, krokodili, sloni in semterja kak lev so tu doma.

Podnebje je vroče, ter za Evropejca skoro nesnosno. Malaria davi ljudi iz evropskih krajev, ker dobre zdrave vode je še malo, dasi je dovolj potokov in jezer. Tudi izviri Nila so jako močni, a močvirni. Sele v zadnjem času so našli nekaj močnih vrelcev dobre vode. Po reki Rufidži plovejo tudi tovorni čolni v morje in nazaj. Nekaj jezer je prav ogromnih ter leže med zelenimi hribi in pašniki prav slikovito. Deževje traja vedno več mesecev, nato pa vlada povodenj in končno zopet popolna suša, ki je prav grozna. Toda letina je vzlic temu bogata.

Domačini so Asanti, Indi in Arabci; priseljenci pa Evropejci. Vseh skupaj je le okoli 3 milijonov. Ašanti (Banuti, Kikurij i. dr.) so divji, zelo bojeviti, črnopolti ali rjavi, povsem goii ali jedva s predpasniki oblečeni. Rabijo še sulice, loke, puščice in krive nože. Indi so afriški židje, to je pečajo se s kramarijo, denarnimi posli itd. Pravi trgovci so le Arabci, ki hodijo s svojimi karavanami preko vse Afrike. Evropejcev, največ Nemcev, je razmeroma malo, ker jim podnebje in voda ne prijata. Toda nemška vlada se je trudila za kolonizacijo, zato je skrbela za vodovode, ceste, primerne hiše, gradila plantaže in brzojavne urade, cela mesta, gojila živinorejo in kmetijstvo, da celo železnico so Nemci že začeli polagati. Dežela je donášala pač dosti riža, cukra, pavole, kave, raznih rudnin itd., a posebno mnogo se je izvažalo slonovine, tobaka, kakava in smole. Nemški kapital je bil torej prav izborna naložen. Toda vojna je vse pokvarila, ker danes je ta ogromna država

Na krovu ameriške bojne ladje.

V ruskem strelskem jarku: spredaj vojaki, za njimi častnik.

skoraj vsa v sovražni posesti Angležev in Francozov. A tudi nemška jugozahodna Afrika je sedaj v oblasti Angležev.

Od končnega uspeha sedanje vojne je torej odvisna tudi usoda teh brezkončnih lepih pokrajin. Nemci so prepričani, da Afrika zanje ne bo izgubljena.

Med beneškimi Slovenci.

(Dalje.)

Dolinica se je vedno bolj odpirala in ob cesti je stala tuptatam kopica hiš. Rastlinstvo kaže že značaj juga. Polno je fig, marelic, breskev in pozdravljale so nas že prve črešnje s svojo živordečo barvo. Ob cesti so bile nasajene največ murbe; gotovo se ljudje pečajo s svilorejo. Pobočja gor imajo pa mnogo pravega kostanja. Tam so prvi početki vinogradov, in nekaj sem videl prav lepo obdelanih. Na pobočjih gor ob dolini so mi ugajale prijazne vasi, beleče se med zelenjem sadnega drevja, s prijazno cerkvi-
co, ki čepi med njimi kot skrbna mati med svojo deco. Cerkev je tu res zaščitnica na-

Zamorci devajo slona iz kože.

Zamorci na počitku v puščavi.

rodnih svetinj — njegovega jezika, ki v javnem življenju nima veljave.

Prepričal pa sem se, da ljudje nočejo več priznati, da so Slovenci. V njih je nasilna vlada vzgojila tako močno državno misel, da se jim zdi skoro izdajalsko, če bi rekli, da so Slovenci.

„Mi smo Italijani, a govorimo slovensko“, nama je rekel najin spremljevalec, ko smo zašli na ta pogovor. Nobena razlaga o zamenjanih pojmihi ni mogla moža prepričati, da je Slovenec . . .

Vedno več ljudi se je stekalo od vseh strani v dolino na cesto. Kmalu je ležal pred nami Šent Peter Nadiški.

Kraj je zelo prijazen, kot sploh vsa dolina, in okolica zelo rodovitna. Tu se pričinja že ravnina, ki vodi doli proti starodavnemu Čeladu. Primerjal sem ta kosček zemlje raznim krajem, ki sem jih videl po Slovenskem, a reči moram, da je malokateri naredil name tako lep vtis. Tu je konec Alp in se začinja čisto drugačen svet in meja med dvema različnima oblikama sveta je vedno zanimiva, ker združuje v sebi marsikaj, česar ne najdeš ne na tej ne na oni strani.

Na trgu je bilo že vse živo, ko smo dospeli tja. Ljudje od različnih strani, v sli-

kovitih nošah, so kupovali razno gospodarsko orodje. Vse mogoče stvari je bilo videti tu. Stojnice polne blaga v živih barvah juga, okrog pa ženskega sveta, da se je vse trlo.

Stopili smo na trgu v krčmo, da bi se najprej okrepčali. Notri je bilo že vse natlačeno in komaj smo še dobili prostorček v kotu. Poleg nas je sedela pri okrogli mizi boljša družba. Po narečju sem spoznal, da so s Tolminskega. Med njimi je bil mož v elegantni uniformi, ki je govoril z njimi v benečanskem narečju. Ugibal sem sam pri sebi, kdo bi bil to. Pozneje sem čul, da ga je nekdo nazval ‚signor tenente‘. Bil je tedaj italijanski častnik, poročnik, in kot mi je pozneje povedal natak, tamkajšnji domačin.

Hodil sem zopet po trgu med ljudmi in opazoval te krepke postave Gorjanov. Med ženskami se dobe pogosto že prav južni tipi.

Najin spremljevalec je med tem odšel s svojimi znanci, midva pa sva stopila na vrt neke gostilne, odkoder sva slišala gla-

sove godbe. Mogočne trte so se razprostirale nad širnim dvoriščem in še dalje po vrtu ter delale prijetno senco. Na dvorišču je bil narejen oder za godce, prostor pred njimi pa je bil tlakovan z deskami. Godba na pihala je prišla očitno iz kakega bližnjega mesta. Med godci me je posebno zanimal 'dirigent' v oguljenem fraku, z dolgimi lasmi, ogorel, popolen italijanski tip. Poznalo se mu je, da mu je 'umetnost' izgrešen življenski poklic. Godci so igrali hitro in burno, večinoma same poskočnice, in mladina je plesala, da je vsem tekkel pot s čela. Po vsakem plesu so ploskali, 'dirigent' pa se je klanjal zadovoljno na vse strani. V mestu gotovo ni užival toliko časti.

V dotični gostilni sva se s tovarišem že zmenila glede prenočišča, ker sva mislila prihodnji dan v Čedad in od tam dalje proti Vidmu, Tarčentu in v Reziyo. A račun nama je prekrizalo nebo, ki se je medtem potemnilo z oblaki. Od jugozahoda je zavel gorak veter, in gostilničar je zatrjeval, da pomeni to gotovo deževje.

Dobila sva še isti večer družbo s Kobaridskega, ki je imela s seboj voz. Ž njimi sva se odpeljala tudi midva po ozki dolini ob Nadiži, obdani na obeh straneh s strmimi

Zamorski vlak na postaji v vzhodni Afriki.

Zamorke z otroki pred hišo v Afriki.

pobočji gora, nazaj proti Kobaridu. Visoke stene ob cesti so bile tu že v mirnem času na mnogih mestih podminirane, za slučaj tujega vpada v deželo.

Prihodnji dan naju je dež res pošteno pral, ko sva korakala proti postaji Sv. Luciji. Dogovorila pa sva se, da prihodnje leto obiščeva kraje, kjer prebivajo najbolj osamljeni naši bratje po jeziku, v mnogih ozirih tako zanimivi ljudje. Ta račun pa nama je prekrizala vojna.

Po uradnem štetju prebiva v Benečiji še okrog 40 tisoč Slovencev. Njihovo število ne narašča in ne pada, iz česar lahko sklepamo, da se jih toliko potujči, kolikor imajo prirastka. Da bi že skoro tem našim bratom napočila lepša doba!

St...

*Usmilite se vdov in sirot
padlih junakov!*

Zamorke plemena Kikujev v Afriki.

Književnost.

Fran Bohuslav: *Za črnim zastorom.* Igralčevi zabeležki. 1917. Lastna izdaja. S sliko avtorjevo. Cena K 1'40. Kadar pade zastor, utihne plosk in smeh, usahnejo solze, izgine navdušenost, izprazni se gledišče in črna tema pokrije oder in vse gledišče. A če se ne dvigne zastor nikdar več, vlada večna tema in grobna tišina. Kdor je živel trideset let v luči, blesku, izzival smeh, solze, navdušenje in viharo ploskanje, temu je življenje v večni temi in grobni tišini pač najstrašnejša usoda. Kar je tiču vzduh, ribi voda, je igralcu razsvetljeni oder in polno gledišče. Slep igralec je kakor riba na pesku, kakor tič v temni kleti. Menda pa je usoda slepega igralca še neznosnejša. Z vidom je izgubil tudi vsebino svojega življenja, iztrgan je poklicu, ki ga je ljubil z vsako mislijo, z vsako kapljo svojega srca. Bil je resen, bogato ustvarjajoč umetnik! Kritika ga je visoko cenila, občinstvo ga je izredno spoštovalo in užival je kot igralec in človek splošno žive simpatije.

„Mi vedno radi smo imeli ga, umeli, kako umetnik vstvarja življenske tipe, iz besed podarja mogočne like, lopova, boga.“

Bil je Čeh, naš brat, a kmalu kakor naš rojak, kri naše krvi. Kolikokrat se

„In tako si domišljujem, da kot ribica sem slepa, v krasni da živim Postojni med narave umotvori. kjer mir blaženi kraljuje...“

Toda Bohuslav je še v svoji bedi ostal mož. Njegova dovtipnost ni umrla in še ve-

ki za bolnega igralca naj odkrito govore!“
Govore naj, kako je vzljubil Čeh našo lepo domovino, našo belo Ljubljano, njene blage prebivalce in kako „za črnim zastorom“ v večni temi in mrtvaški tišini ždeč misli na nas ter nas pozdravlja!
Spominjajmo se ga! — —

Fran Bohuslav:

Po mili Sloveniji z dobrim spominom so v duhu spet danes sprehajam, pred solnčno Gorico, pred bedno Gorico otožen, razdvojen postajam. Solzé orosijo mi lica . . .
moj Bog, mar li to je resnica?
Kar delal in trcel, gradil je Slovan, kar vstvarjal mu um je in vztrajala dlan, kar snul je na leta in leta končala druhal je prokleta!

In to so učinili oni ljudje, ki radi uprav po bahaško trdé da njihov mezinec kulturne je že.

O vi „odrešitelji“, zdaj govorite mar tudi s tem voljo božjo vršite?

Slovenski goriški vi bratje premili, pogum napolnjuje vsa srca naj vaša, saj dan obračuna je morda že blizu in solnčna Gorica — zopet bo naša!

* Iz knjige „Za črnim zastorom“. Dobiva se po vseh slovenskih knjigotržnicah. Cena K 140.

V skalnem brlogu na Krasu.

nas je razveselil, kolikokrat pretresel; ganil, navdušil!

„Naenkrat doba groze je prišla, v tujino moral je, na prizorišče krvi, požiga, bede. Kakor blisk pa krogla ostra privršala je, ukradla vid: komedijo končala je.“

Tako je zanj „solnce umrlo“, ostal pa mu je le „spomin na vse blage ljudi“ — pred vsemi na Ljubljančane, ki jim je poklonil to knjižico verzov „v svobodni, okromni formi“. Kdor se bo zamislil vanje, bo razumel vso tragiko tega nesrečnega umetnika.

„Ob oknu tam mimoidoče poslušam, vsakdó pač za svojimi cilji hiti . . . Ustajam, dvigujem se, često poskušam, -- toda za njimi mogoče mi ni. Ne morem za množico srečno hiteti, usojeno mi je, da v ječi tičim. Le v duhu, v spominih le gledam po sveti in čestokrat tiho, udano — ihtim!“

Tudi marsikdo zaihti, ko se spomni Bohuslava, bistrega, elegantnega, veselega na odru, a zdaj slepega, ihtečega, kako „roke k nam proži, srce mu drhti in toži:

„Dolgo, ah, stojim, predolgo že pred črno steno, ne želim oči več sto si — hotel bi vsaj eno!“

Še pred tremi leti je bil samo življenje, hrepeneče po delu, uspehu, napredku:

„Peroti prej svoje sem hotel kot ptiček svobodno razpeti, čez morje, gozdove, doline kot sokol ponosno zleteti!“

Danes je ta sokol — slep! Ne vidi več lepih oči, ljubeznivih nasmehov, krasota narave živi zanj le še v spominih in sam sebi se zdi podoben jamskemu močerrilo ali človeški ribici:

Rusi opazujejo izza kapele gibanje naših oddelkov. Sliko so dobili pri vjetem Rusu.

dno se šali, dasi s trpostjo. „Kaj se mi je sanjalo“ in „Fatamorgana“ sta prav jedki satiri.

Med igralci se je odlikoval Bohuslav vedno z avtokritiko in tak je ostal tudi kot „rimač“. Zaveda se, da ni pesnik po božji volji, zato prosi za svoje pesnitve:

„Ah, sprejmite jih prijazno kot spominske zabeležke,

Naročite „Tedenske Slike!“

Razne vesti.

Novi novci. Glasom „Grazer Tagespost“ izide v kratkem čisto nova vrsta novcev, in sicer 50vinarski novci v srebru. V neznatni množini pridejo v promet tudi 10-, 20- in 100kronski zlati novci.

Naš telefonist na šoški fronti sprejema povelja in jih sporoča v ozadje.

Vprašanje premogovo. Vzroki nedostatka premoga so različni: tekom vojne se je poraba premoga silno povečala, a izvoz s Češkega v Nemčijo se je zelo povečal, nasprotno pa se je dovoz premoga iz nemških gornjeleških premogovnikov zelo zmanjšal ter je od začetka vojne z Rumunijo popolnoma prenehal. Ves premog iz Nemčije se je izvažal le na Ogrsko, ker so sedmograške premogovnike Rumuni pokvarili ali porušili, tako da Ogrci nimajo dovolj svojega premoga. Pred vojno se je izvažal premog tudi iz Anglije v našo državo, kar je od začetka vojne ponehalo. Nasprotno pa Nemčija še vedno izvažata premog na Svedsko, Nizozemsko in Dansko, ki so ga prej dobivale iz Anglije, ker ima z njimi pogodbe. Manjka tudi rudarjev ter vagonov, vozov in konj za prevoz. Mnogo premoga gre tudi iz Avstrije na Ogrsko, da dobimo v zameno koruze in krompirja. Čehi so predlagali že lani, naj se premog dovažata poletni z ladjami in čolni po rekah, a predlog se ni izvršil, zdaj pozimi pa manjka

vlakov, ker ni premoga. Za zalogo se je preslabo poskrbelo, zato je danes taka stiska za premog. Mnogo tisoč ljudi je ob kruh, ker so imeli zaslužek po plinarnah, v gledališčih, po koncertnih in kinomatografskih dvoranah ter po raznih obrtovanjih, ki so se morale zapreti. Tudi šolski pouk trpi in starši zmrzujejo doma z otroki brez kurjave. Vlada pač zdaj poskrbi, da se bo premog izkopaval v večjih množinah ter se tudi razvozil po državi. Upati pa je tudi, da bo v kratkem zime in mraza konec.

Poravnajte naročnino!

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastonj in poštine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

„SLOVAN“ (1. številka) se je razposlal dosedanjim in novim naročnikom. Da se dosedanja zamuda dohiti, izideta 2. in 3. štev. v skupnem zvezku v drugi polovici t. m. Ta obsežni zvezek bo vseboval obilo beletrije in naslednje umetniške priloge:

Maksim Gaspari: **„Cvetna nedelja“** in **„Velika noč“**; Fran Tratnik: **„Berači“** in J. Manes: **„Študent“**. Prvi dve sliki bodeta izvršeni v krasnem trobarvnem, slednji dve v enobarvnem tisku.

Prva številka „Slovana“ je pošla in ker se je oglasilo mnogo novih naročnikov, izide še enkrat v ponatisku. Prosimo nujno vse, ki se še mislijo naročiti, naj se naroče takoj, da nam bo mogoče določiti številno ponatisov.

„Slovan“ stane za vse leto 12 K, za pol leta 6 K.

Upravništvo „SLOVANA“ v Ljubljani,
Franciškanska ulica 10/I.

Z laške fronte: Uničena tovarna.

PRAVLJICE

„Devet lepih povesti vem, ljubi otroci, in vam jih povem . . . Deklica zlatolaska je prva, zadnji pa je grad, ki ni niti na nebu niti na zemlji. — Čuli boste o Jurčku, ki je razumel, kaj se vse menijo živali med seboj, in ki je postal končno kralj. Videli boste cesarske sinove, ki se bore z zmaji in rešujejo zaklete cesaričine. itd.“ — Tako pravi pisatelj v predgovoru. Knjiga je krasno ilustrišana; ima štiri-najst lepih eno- in večbarvnih umetniških slik.

— To je najlepša knjiga za mladino! —
Elegantno vezana stane 6 kron ter se dobiva v tiskarni Dragotina Hribarja v Ljubljani, Dunajska cesta 9.

Slovenski starši, kupite svojim otrokom to krasno knjigo!

Najprijetnejši odvajilo so po sodbi vseh poznavalcev Fellerjeve milo odvajajoče rabarbarske kroglice z znamko Elzakroglice. Med tem, ko mnoga druga odvajila dražijo črevo in slabe želodec, učinkujejo Elzakroglice želodec krepeče in nimajo nobenih postranskih škodljivih učinkov. Zato zaslužijo brezpogojno prednost. Predvojna cena 6 škatljic pošlje kamorkoli franko za samo 4 K 40 v lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 280 Hrvatsko. Obenem lahko naročite Fellerjev bolečine tolažeči, dobrodejni poživiljajoči rastlinski esenčni fluid z znamko Elzafluid. 12 steklenic franko stane le 6 K. (vu)

Dunajska najnovejša damska učeš (frizura).

Ženske kot vojaški seli. Pri vojaških oddelkih in vojnih uradih so nastavili ženske ordonance, ki oskrbujejo občevanje med posameznimi oddelki. V glavnem je njihova naloga prenašanje spisov, naznanil in povelj. Določena starost za ženske ordonance ni predpisana.

Prepovedana češka pisatelja. Dunajski „Delničke listy“ pišejo: Prepoved dveh Macherjevih in dveh Jiraskovih del („Temno“, Husitsky Kral“) se izvaja povsod na Češkem in Moravskem poostreno. O Macherju se na srednjih šolah niti govoriti, a kjer je ravno neobhodno potrebno, da se ga omeni, se mora pristaviti, da so njegova dela nevarna za avstrijsko državo, posebno za češki narod. Iz vseh šolskih knjižnic se morajo odstraniti vsa Macherjeva dela. Nekateri šolski ravnatelji so odstranili iz šolskih knjižnic tudi druga Jiraskova dela o husitski dobi.

Naraščaj jih skrbi. V Pragi je pod predsedstvom namestnika grofa Coudenhova zborovala posebna enketa, ki se je posvetovala, kako zadržati nazadovanje porodov. — Toliko posvetovanj in toliko pisarjenja o tej stvari, a rešne misli, kako premeniti socialne razmere tako da bi se ljudje več ne balo otrok, nismo še nobene čitali.

Vsega priporočila vreden je nadomestek jedilnega olja, ki si ga vsakdo lahko sam pripravi iz morskega Caraghee mahu, katerega razpošilja Mat. Dežman v Ljubljani Kopitarjeva ul. 6. (glej insert). Uporaben je za vse vrste solat. Kdor bo leha na želodcu in ne prenese maščobe namiznega olja, se bo takoj prepričal o blagodejnem vplivu tega po okusu izvrstnega nadomestka, ki ima nizko ceno in je tudi zdravju zelo prikladen.

Ranjeni udi so proti bolečinam in prehlajenju prav posebno občutljivi. Potrebno je torej, da imamo že za pomirjenje zanesljivo, bolečine lajšajoče sredstvo pri hiši. To je zelo lahko mogoče, ker se dobi Fellerjevega preizkušnega esencega fluida z zn. „Elsa Fluid“ predvojna cena 12 steklenic na vse kraje franko za 6 kron. To dobro domače sredstvo izborna služba v mnogoštevilnih slučajih proti raznim bolečinam in za nego telesa. Njegov dobrodejni učinek so preizkušali mnogoštevilni zdravniki ter ga javno potrdili. Da se dokazati z nad 100.000 pohvalnimi pismi. „Elsa-Fluid“ se naroči pristen le pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 280 (Hrvatska). Kdor trpi na motenju prebave, lahko naroči obenem Fellerjeve prebavo pospešujoče, nalahno odvajajoče rabarbarjeve krogljice z zn. „Elsa-Pillen“. 6 škatljic stane franko le 4 K 40 h, 12 škatljic franko 8 K 40 h. Na zelo dobrem glasu so tudi vsi drugi Elsa-preparati in naj opozorimo tukaj na izborna sredstva proti kurjim očesom: Fellerjev turistovski obliž z zn. „Elsa“ v kartonih po 1 K in po 2 K. Hvalijo tudi Fellerjev mentolni klinček proti migreni z zn. „Elsa“, 1 karton 1 krono. (b)

Radu smrti posestnika se proda 36 oral veliko arondirano vinogradno posestvo v Halozah pri Ptujju na Spod. Štajerskem. Posestvo obsega 20 oral večinoma mladega 2—7 letnega smrekovega ter starega kostanjevega in bukovega gozda, 1¼ orala novega in 7 oral starega vinograda; ostalo so njive in sadonosniki. Na posestvu je tudi viničarija. Cena 18.000 K. Ponudbe na upravništvo tega lista pod „Ugodna prilika 10.000 K“.

Starine (staro pohištvo, posodo, obleko, slike i. t. d.) in umetno zobovje kupuje in prodaja

A. DERGANČ, brivec in starinar, Ljubljana, Frnačiškanska ulica šte. 10.

Ljudje slabih živcev.

Teško bi se našla bolezen, ki bolj uničuje veselje do življenja ter življensko moč, pa tudi ni nobene, proti kateri je pripravljena tako sigurna pomoč in ozdravljenje, kakor živčna slabost. Ozdravljenje je pa mogoče najti samo, če spoznamo bolezen in njeno bistvo.

Nepoznanje je krivo,

da se ravno na tem polju toliko šušmari ter da dosežejo samo navidezni uspehi namesto pobeze.

Pravo zdravljenje

živčne slabosti z vsemi njenimi različnimi oblikami je snov, o kateri govori v svoji zanimivi, lahko umrljivi razpravi izkušeni prijatelj človeštva, ki prakticira že 50 let.

Zahtevajte to poučujočo razpravo, saj ne stane niti vinarja pa Vam če pokazati, kako je mogoče uživati zopet

pravo veselje do življenja.

Pišite takoj dopisnico. — Naslov:

E. Pasternack, Berlin S. O. Michaelkirchplatz 13. Abt. 499.

Razpošiljam tudi kislo vodo.

VINO belo in rudeče

od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vseh vrst prazne sode in steklenice od kislih vod.

Vzorcev ne razpošiljam, jamtim pa, da je blago dobro in naravno.

Stari „SLOVANA“ letniki

:: :: Dobijo se še celotni letniki „SLOVANA“ I. od 1906 do 1916 vsak po 12 K.

Knjižnice in prijatelji dobre ilustrirane knjige naročite, dokler je še kaj zaloge!

==== Oskrbimo tudi vezavo. ====

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti uživemu mrčesu, stenicam in drugi golazni izvrstno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

100 lit. zdrave domače pijače

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ne ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 12— franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opojuje in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pisem za vplod na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo

oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 4—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 9—. Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX., Lackierergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“.

Rožnata lica

in ustne naravne lepote pri vporabi dr. A. RIX-a edino dobri in garantirano neškodljivi

„rožni rosi“

(pralno). Nihče je ne spozna, kljub krasnemu učinku. 1 stekleničica K 3— Kos. dr. A. Rix a Laborat. Dunaj IX., Lackierergasse 6/O. Odpošlje se diskretno po povzetju ali proti predplačilu zneska. Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in „Adrija“ drogerija.

Zamaške

novi in stare, kupi vsako množino tvrdka Ljubljanska industrija probkovih zamaškov JELAČIN & KO. LJUBLJANA

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen pouk v vezenju
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

V sakovrstne tiskovine

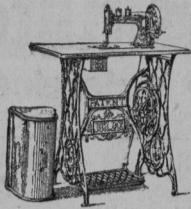
za občinske urade, odvetnike, notarje, gostilničarje, zasebnike itd.

ima v zalogi

tiskarna DRAG. HRIBAR,

Ljubljana,

Dunajska cesta št. 9

Zahtevajte slovenski cenik

Dostavitev takoj!

Naslov za pisma Ljubljana, sv. Petra nas. 7

Brez pomiselka so

JOS. PETELINCA

šivalni stroji najlepša in času najprimernejša priložnostna darila.

Ti stroji znamke „Gritzner“ in „Afrana“ so najboljši sedajnosti, šivajo, vežejo, (stikajo), krpajo (mašijo) perlo in nogavice, ter imajo 10 letno garancijo krogliččen brezžumen tek ter biserni ubod. Vedno v zalogi priproste in luxus opreme, ter stroji vseh sistemov. Pouk brezplačen.

Čim preje kupiš ceneje kupiš - dobro le pri

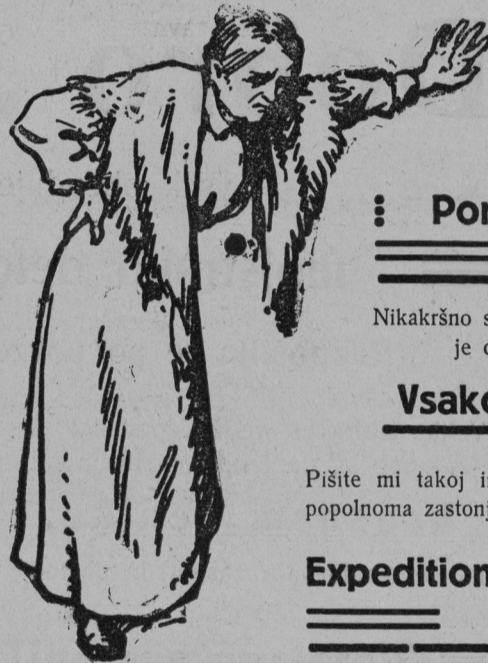
JOS. PETELINCA

LJUBLJANA, sv. Petra nasip 7 blizu frančiškanskega mostu, levo 3. hiša ob vodi.

Hočete li biti

revmatizma, protina, ischias temeljito oproščeni?

Tisoči ozdravljeni!

Bolečine v udih in členkih, otekli udje, ohromele roke in noge, zbadanje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledica revmatizma in protina.

Ponudim Vam naravni izdelek za ozdravljenje!

Nikakršno splošno zdravilo, temveč zdravilno sredstvo, kakršno je dobra mati narava podala trpečemu človeštvu.

Vsakomur brezplačno poizkušnjo.

Pišite mi takoj in pošljem Vam svoje sredstvo in poučno razpravo popolnoma zastonj. Ostali bodete moj hvaležni privrženec.

Expedition der Opern-Apotheke, Budapest, VI., Abt. 255.

Gospodinja mnogo prihrani

ako si sama napravi nadomestek jedilnega olja iz

Morskega Caraghee - mahu,

ki na raznih solatah po okusu popolnoma nadomešča najfinejše namizno olje in je zdravju zelo prikladen, četudi ne vsebuje oljne maščobe.

Zavitke mahu najfinejše vrste za 1 liter nadomestneag olja K 1:30, po pošti poslan K 1:50, rekomandirana pošiljatev velja 25 v več.

Navodilo za pripravo, ki je popolnoma priprosta in brez stroškov, je pridejana vsakemu zavitku.

Za poskušnjo pošiljam tudi posamezne zavitke proti predplačilu ali povzetju, sicer se pa priporoča več zavitkov zajedno naročiti, da se prihrani nekaj poštine.

Predaja M. Špenko v Ljubljani, Kopitarjeva ulica.

Poštna naročila in denarne pošiljatev naj se pošiljajo na

Mat. Dežman v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 6.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

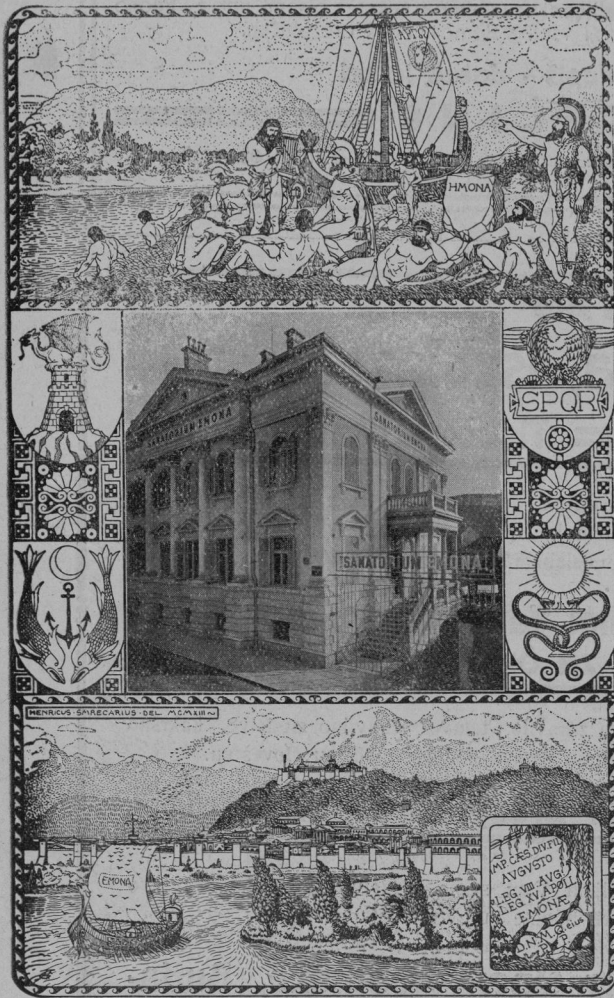
IVAN JAKOPIČ

:: LJUBLJANA. ::

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafikli pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — Za gotovost se jamči. — Zado- stuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

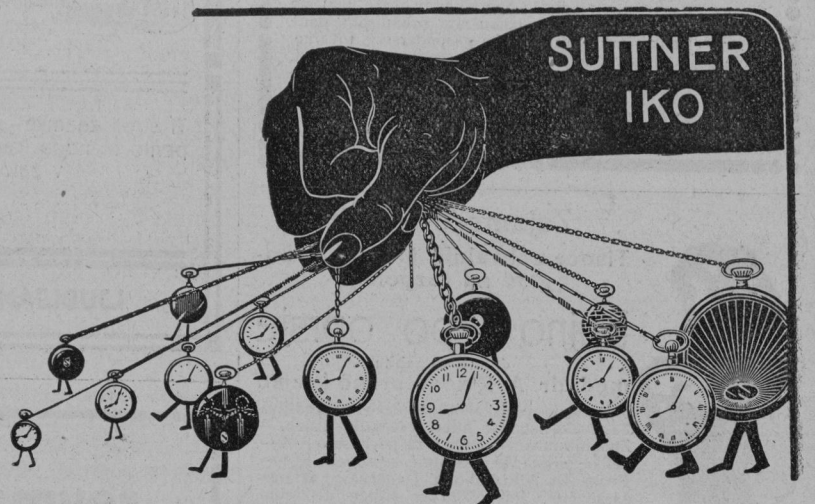
Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“ v deželnem gledališču

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštine prosto.

≡ **Zlato uro zastonj!**

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštine prosto.

∴ Vse ure so natančno preizkušene ∴

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4:10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4:10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

∴ Delniška glavica 8,000.000 kron. ∴

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje